




بازرسی شد
۳۶ - ۳۷



بازدید شد
۱۳۸۲

۷۵۳۳

کتابخانه مجلس شورای ملی	
کتاب: سیرت امیرزاده حسن	شماره ثبت کتاب
مؤلف	۷۶۴۳۵
موضوع	۵۹۱۸
شماره قفسه: ۳۳۰۰۱	

۵۹۵۷

خطی - فهرست شده
۲۲۰۰



بسم الله الرحمن الرحيم

چون کتاب جنت نامه روح بنو نصر الله خان کار بردار است
 مقیم بمشیریه مجتهد کرکشی و هفت راجعت و احوالات باره و نظایر
 در است عینه در محاکم نه دکان دیگر بدان تفوق و دیگر است
 از مشیر لطف نه دکان در سایر بلاد و سفر کرده و با جازه مشایرت
 توکل است تا هر چه بدست برسد رفته و تغییر و تحولات نموده و در بیداری
 و احصاء باره مطالب و غرایب ذکر کرده با رعایت از این خصوصیات
 در است عینه و بر مشیر مقیم شده و موجب اطلاع و بصیرت است
 از این نه بیان سپهرش از به باره اندر مشایرت و در هر حسب اطلاع
 جاسطاب قرائت و بعد از ابدان نقل و نقل کرده و بعد از مبدل هر چه که
 انجم انجم و مشیر الملک و نیز از طرف جبهه است عینه انجم و در هر طبقه از حد

لعل

مطالب در مشیر مشیر و استخراج نموده و نیز تحریر کرده و در دعوی آیه

محاکم نه دکان

تا رنج است و پنجم روح الله بنو نصر الله خان را سرکش باره و در است عینه
 در بیداری نه دکان تفوق و مشیر لطف در نه دکان مشایرت
 مشیر لطف نه دکان در سایر بلاد و سفر کرده و با جازه مشایرت
 در مشیر لطف نه دکان در سایر بلاد و سفر کرده و با جازه مشایرت
 که نشد و در جهت کرد از نه دکان معوض و بهکوت است و در مشایرت
 تغییر راجعه آنکه اشکالک راجعه است تا اینکه مشیر لطف و مشیر لطف
 یک کده و مشیر و از این راجعه و مشیر لطف و مشیر لطف و مشیر لطف
 انجم است و در نه دکان از نه دکان مشیر لطف و مشیر لطف و مشیر لطف
 انجم است و در نه دکان از نه دکان مشیر لطف و مشیر لطف و مشیر لطف

دشمن جبر در فرشته بفرمود که جمعی شتر تیر با یکدیگر بیاورید

مکوت نفیسه ها است

در جبر در طرف دور در بناب رفته در جبر آید و در

چهار در میر است

دشمن که مقتدر در عرض راه است که الله آید است که آب است

بیش از دور است در کن کارها را شتر است و دیگر لا پیر است

و دیگر گفتند که از کجا بفرمایند میروند و دیگر اگر چه مستقیم است که آب است

و بعد از آنکه در دور شده و به شتر قطع در دور رفت

و قطع در دور است که قطع خوانند که قطع شتر و شتر و شتر

بره و اکنون نفیسه ها بر باز خانه کرده و در فرج پا در در

در آنجا س غوغ می نه

چون سلطان سف مسلمان بر این که از چهار دست قطع می خواند

قرارداد

در این چهار دست خبری در ریاست که با چه از عاقل حضرت

و چهار دست با کیش و خاک تربت که در دست و در آن یاد می خواند

رحمة الله علیه و سخا و پیر در آن بود نظیر سنگ که کاش در

در کفند با شتر با رک حضرت در دل صبح الله علیه و الله است

پیر محمد غلام خان کج در این قطع قطع است

در این قطع سه چهار در دور و بطور رایج شتر و بطور حجب بار

حکم است که از قطع در زیر دن چشایک میروند و در دور قطع

حقیقت در دور با شتر نام در خارج شتر می خواند که در است

دختر قره و شتر و بر که باغ غنچه اند و به شتر و در این شتر

چهارم روستا در میان راول پنه درویش در روستا است

و پنجاب لوانگیزه متصرف شده

و از دهر راول پنه یکصد و شصت است

و از راول پنه تا مرز چتر پست تا مرز اتره کوه است چنان

که از دهر کاروانش بخوبی بیرون

و عمدتاً کفیس در پنجاب رکن شده و در راول پنه

به سبب قرب آن به شهر

و در راول پنه چهار چارو است یعنی شترگاه و گاو و گوسفند و بز

و فوج برانند و از دهر و فوج یاه و نیز یک فوج بود

و فوج و فوج یک فوج بر باز باغش و فوج یک فوج

با هم باغش بعد صرف کردن راه و دهر به پیش بودن

و دهر

و دهر

و در شترگاه و نیز بر این است و یک قسمت در شترگاه است

جمعیت این ضلع هفت کس و نیم است و دهر این را بر کرد

و این در شترگاه و نیز بر این است و نیز بر این است

و حریمات و نیز بر این است

و از دهر و نیز بر این است و نیز بر این است

و دهر و نیز بر این است و نیز بر این است

و گاه که در خاقل و گاه که در خاقل و نیز بر این است

و کفیس و نیز بر این است

و از دهر تا بر سر کوه است و نیز بر این است

و یک طرف راه تا بر سر کوه است و نیز بر این است

و دیگر راه تا بر سر کوه است و نیز بر این است

و دهر

و دهر

در کشمیر راه بی رود و در زم ستر ایش جور کشمیر است

که در هر طرف میگزیر است

در آن بهال در راه چون است

سیم مغز آن در اسیر هر طرف راه میگزیر است

بکسیها خسته اند و این راه از هر طرف گره است و در وسط

دریا و از هر گره رده خسته اند بقدر ایستاده یک نفر یا دو نفر عبور

ترانه عبور نمود و بهال در راه چون بی صعب الکت است

و این هم راه تان با شمار ذات اشار چشمه سار و خوش گوار

هر گونه میوه در ایران رخ در کشمیر نیست اما میوه ای در آن نیست

هر که کشمیر را بخواهد و در زمان چنان سرد شود و راه عبور

در همه سرد شود و هر که رود

در کشمیر

در کشمیر در آنجا خود تمام سخته و درخت گنبد بر سر درخت است

در کشمیر

در کشمیر در آنجا خود تمام سخته و درخت گنبد بر سر درخت است

که در کشمیر در آنجا خود تمام سخته و درخت گنبد بر سر درخت است

در کشمیر در آنجا خود تمام سخته و درخت گنبد بر سر درخت است

در کشمیر در آنجا خود تمام سخته و درخت گنبد بر سر درخت است

در کشمیر

در کشمیر در آنجا خود تمام سخته و درخت گنبد بر سر درخت است

در کشمیر در آنجا خود تمام سخته و درخت گنبد بر سر درخت است

در کشمیر در آنجا خود تمام سخته و درخت گنبد بر سر درخت است

در کشمیر در آنجا خود تمام سخته و درخت گنبد بر سر درخت است

ابرت پش را منضم نموده خانه و شب بیدار پش نو تشر زنده
 و ابرت را غارت کردند کفرها را به همه عید هر کفره تحق کردند
 بغیر اهل و باره را محو نمود و همه ملک که تاز روز در جوش
 به جهت شیشه و نجات نمود و همه اهل این شهر مردم و حتی
 نزدیک زنده

در چو سببها نغمه از تنه دست عید در انا بود برادر حق اینکه در این
 ترش بر خور آینه ریس باغوب رقم زلفه ما که هلاک آینه بود
 لعل را نمودم خانه را غارت کردند و جز برنج نریم بهر در و دیوار
 معلوم شد که هر چه بر نوا آتش نغمه بود تشر زنده خراب کرد بغیر
 در است و در این خانه آن شده بگرفت هر دکان لعل را چون طلا
 کشید و جوابی هم نریم بود و منم تا نجاب زلفه بعم کشتن آینه
 اینک

نزدیک است برادر سرکش بانی ای که نغمه بهر تحقیقات
 معلوم شد که جز این چه نغمه بیکر صد می ریند و کشیت چه که در هلاک
 کاش تحقیق زنده است مندی که از در زنده گرفته بهر پش زنده و لعل
 در در حلقه است و در این خانه بهر برنج نریم بهر در و دیوار
 و در در است و در در و در بر بر بر بر بر بر بر بر بر بر بر بر
 در در ایستادن و لغت با آینه احمد مع آینه زنده و در در
 از طرف کار بر در زنده بهر بر آینه است که نغمه زنده بهر در و دیوار
 شهر بر این شال بهر بر آینه بهر در و دیوار و در در است و در در
 شال چاکه در زنده است باقی در این خانه بهر بر آینه بهر در و دیوار
 کرمان و در در آن لعل زنده است معلوم شد که در در و در در در در
 در این خانه و در در این خانه و در در این خانه و در در این خانه

و نه چست نیک انهار ایت که کرد است و گشته آن طاعت

و در دوزخ آن نقره است و تمام فرشتان در دوزخ اند

و آنچه در دوزخ است در سنگ عقیق ابرو است و سنگها در آن

و نوزده تنه بخور و نوزده است

و این چهار است که در دوزخ است و ایت بر سر دوزخ

و چنانچه ایت در دوزخ آن کتاب بود در آنجا که در دوزخ است

و در دوزخ نوزده تنه است و چنانچه ایت در دوزخ است

که کفش در دوزخ است

و نوزده تنه نوزده تنه است و در دوزخ است و چنانچه ایت در دوزخ است

و نوزده تنه نوزده تنه است و در دوزخ است و چنانچه ایت در دوزخ است

و نوزده تنه نوزده تنه است و در دوزخ است و چنانچه ایت در دوزخ است

نوزده

فقط این است

در دوزخ است و نوزده تنه است و در دوزخ است و چنانچه ایت در دوزخ است

و نوزده تنه نوزده تنه است و در دوزخ است و چنانچه ایت در دوزخ است

و نوزده تنه نوزده تنه است و در دوزخ است و چنانچه ایت در دوزخ است

و نوزده تنه نوزده تنه است و در دوزخ است و چنانچه ایت در دوزخ است

و نوزده تنه نوزده تنه است و در دوزخ است و چنانچه ایت در دوزخ است

و نوزده تنه نوزده تنه است و در دوزخ است و چنانچه ایت در دوزخ است

و نوزده تنه

و نوزده تنه نوزده تنه است و در دوزخ است و چنانچه ایت در دوزخ است

و نوزده تنه نوزده تنه است و در دوزخ است و چنانچه ایت در دوزخ است

و نوزده تنه نوزده تنه است و در دوزخ است و چنانچه ایت در دوزخ است

و کز در دلد و دغا بگو ترانه و با بیت بود اگر دشتان باشد
 و قلم اگر گدازد و طوطا طیف با آن حضرت و مدبران
 و با استند لو شده و بعد از بوز از شر تصرف این را در آمد
 بر این شهر دارد کرده است و خرابی آنجا کشته مردم و عتیکه از
 زنهار و اجماع شاد و یک براد

نور و دلش بی چشمه گشته لاله دارانها کمتر نور میخوام و کارها سود را
دلمه ای بکنم هر سه دار نور خشن و بخت و نور میخوام و در را را آنجا
بیه دهنم نور و بوجوب

و معنی اولی هم از فی بیع تهنه و عسل و طلب از بیع آید صرف کار را
دست نموده و اگر بیع آید فرضی که بیع را از بیع میزند

دعای رات خوب بند ۱۴۰ آنجمله و در سه بیت و چهارم نیز در آنجا که
سازد و هر که در آنجا است در آنجا است و در آنجا است و در آنجا است
مور و دندان خمر و غیره در آنجا است

دولاد شو و باینک غیر طلبه و عالم مرقوم

و در هر دو ایام در اصرار و پستی که در دنبال هیچ کار نیست و
و دنبال هیچ تمهید غیر است و در یک تمهید و صرفه و خور نهانی

دارانبا اینجیست که ازین ہے کہ در زمین و سیر بعد مہر خزانگی بنمای
کوی جہ و دیگر نند بس بر بزرگے صبح نفس ذریع طول و ارتفاع دلنای

در این و نیم عرض و سه ذرع و نیم قطر دارد و از همه سه طرفه با کتیبه
چهار طرفه با کتیبه است و از آنکه بطرز مربع نوشته و در عهد ایلخانی

نام نه و هر چند منعمه تهر مانده برار چیدای مکن فرخ در نه و در

اینجمله که قاضی به رسم و نجوم مایل و مستعد باشد و در هر سه دوازده عید دار باشد
لم

که دروزه که نرسد و دخیل یکبار می نشیند و ماه آنها بقدر او نیست و بگویم که هر قدر است
نفرته که در روز و در پنجین خیار بنشیند و در یک نیت که بگویم برابر فرج که خارج
نفرته بود و اگر در وقت نیت است و از آن بر سر فرج خایده است و آن
نفرته بنشیند و بر فرج خایده که و اعلیٰ و نیت است و آوه بعد و نیت است و آن
بوست و نیت است که نیت است و بعد و نیت است که نیت است و آن
وضع است و در نیت است و نیت است که نیت است و نیت است و آن
در حق و نیت است و نیت است که نیت است و نیت است و آن
و از خایه نیت است که نیت است و نیت است که نیت است و نیت است و آن
نیت است که نیت است و نیت است که نیت است و نیت است و آن
آن از هر یک نیت است و نیت است که نیت است و نیت است و آن
نیت است

مذلل نام گوهر است که این نذر در افع آن واقع است و نه نام این کو
شتر بنده و بر بزرگ از نذر عم از خود رخت نذر را در این کو

دو دفعه آن آب دراز است و با یک شمع و ده لطف که گفته است
علماء و مجتهدین و را به ما مقرر کرده اند که این آب را ده بار بنویسند

که هر کس در اینها نظر نکند مکتوبه دنیا را بوی سحر و خفیه و بهیمنی طوط
اینها و سحر و خفیه و بهیمنی طوط

و حجاب ملک میسر آنست که دختر است معروفه و بدست منیر
میوه آنست که ریش و در وقت بخت و وقت نر آنست

و منقسم به پنج وقت نماز آن است و این پنج وقت نماز است و بعد از آن
از آن آنگاه هر که در یک وقت نماز است و از آن هر چه می خواهد کند

من مکتوبه سید ابکار تبرور بر نفس میرزا و همچنین تمام بنین احاطه میرود در آن

میخوردند منجم کیمبر و رسم محو آن آبی است که درش نگذارند و اگر بر من
 آمد فوراً بویچین مرچند و بخونقش دانه دانه و بعضی مدیوس هم میزنند
 دانه اندک سرکه لاله
 کف از جوی سبزه نواز را بر آنجا میهند و بدن و صورتش را با مودینه میس
 فراز منجم مویها را دراز دانه منجم کیونان و منجم آبی است و یک
 بر دو کیمبر همین صورت است که در انوش خوش و اهلین شکل کیمبر نمونان
 و از منجم خاص بدن است
 اول زنی به اسم سلیمان حکم نمونوهر که در آن آبی به ناز واکون
 از آن زن یک سیر و یک جگر است و در اینج که اینج طور نمونوهر هم
 چنین در و در درش در اینها از مال تولد تمام بدنش مودانو نمونوهر در
 صورتش درش آن زن از یک قبضه زرد رنگ و معلوم نیست در سبب تولد
 این زن به طور نمونوهر بعضی نمونوهر چنان میانه که درش یک از نمونوهر
 از قفس خرس و میو جمع شده اند و این فرزند بدیده است و بدنش حکم
 ظاهر که اینها از هر دو گان بکر زن و هر چه بخوانند بکارند کسر شیخ نگذارند
 باید زنی بردارند و بوجان بین است و یک روز بر آن زن زهر آورند
 من خرس و میو نمونوهر از آن کفر اعصار آنها تا آنکه آنان است و عکس آنها
 نمونوهر است
 دیگر از جوی سبزه منجم بیدار منجم و سبزه که منجم فوت دراز است
 او است و اینج کفن در تمام بدنش کفیده است و دراز است و منجم
 کف که منجم عکس او هم نمونوهر است و قواعد منجم است و کف منجم آبی هم
 منجم است و کف منجم نمونوهر قواعد منجم است و کف منجم عکس منجم
 ای بوشه و منجم است
 منجم بدن منجم حیث منجم یک که در او است و این بوشه منجم و منجم
 دراز

۴۹
 دراز است منجم بدن منجم و کف منجم است و کف منجم فوت دراز است
 و منجم کف منجم بدن منجم و کف منجم است و کف منجم فوت دراز است
 قنون آبی از قرار مذکور در انوش منجم است و کف منجم بدن منجم
 جوی سبزه منجم و درش طلحه جیبیده اند و در آن وصله از این
 نصیب نمونوهر و منجم منجم منجم دراز قواعد منجم منجم منجم منجم
 تفصیل خاله دانه و غلب خاله دانه و بعضی جوی سبزه و دراز
 درش منجم منجم و درش منجم منجم منجم منجم منجم منجم منجم منجم
 انجلس منجم منجم منجم منجم منجم منجم منجم منجم منجم منجم منجم
 بقاعه منجم و هر وقت خال خال کف منجم منجم منجم منجم منجم منجم منجم
 دراز منجم منجم منجم منجم منجم منجم منجم منجم منجم منجم منجم
 منجم منجم منجم منجم منجم منجم منجم منجم منجم منجم منجم منجم
 بدلت یک منجم منجم منجم منجم منجم منجم منجم منجم منجم منجم منجم
 منجم منجم منجم منجم منجم منجم منجم منجم منجم منجم منجم منجم
 هر مقدار منجم منجم منجم منجم منجم منجم منجم منجم منجم منجم منجم
 پنج ذرع منجم منجم منجم منجم منجم منجم منجم منجم منجم منجم منجم
 و آن منجم منجم منجم منجم منجم منجم منجم منجم منجم منجم منجم
 بر منجم منجم منجم منجم منجم منجم منجم منجم منجم منجم منجم
 و یک منجم منجم منجم منجم منجم منجم منجم منجم منجم منجم منجم
 خواب منجم منجم منجم منجم منجم منجم منجم منجم منجم منجم منجم
 در آن منجم منجم منجم منجم منجم منجم منجم منجم منجم منجم منجم
 بقلم منجم منجم منجم منجم منجم منجم منجم منجم منجم منجم منجم
 منجم منجم منجم منجم منجم منجم منجم منجم منجم منجم منجم منجم

دوره خرمین کجاست چنانچه که در ۱۲۹ و ۱۳۰ بوسط سالیانه وادعای
بلوچستان در همین مقرر که در ۱۳۱ بوسط سالیانه وادعای
موسسها داشته و به کجاست و خورشید در ۱۳۲ علیه الفی که در ۱۳۳
در ۱۳۴ گذشته مذکور که در ۱۳۵ و ۱۳۶ بوسط سالیانه وادعای
آنهاست

در ۱۳۷ در ۱۳۸ در ۱۳۹ در ۱۴۰ در ۱۴۱ در ۱۴۲ در ۱۴۳ در ۱۴۴ در ۱۴۵ در ۱۴۶ در ۱۴۷ در ۱۴۸ در ۱۴۹ در ۱۵۰
در ۱۵۱ در ۱۵۲ در ۱۵۳ در ۱۵۴ در ۱۵۵ در ۱۵۶ در ۱۵۷ در ۱۵۸ در ۱۵۹ در ۱۶۰ در ۱۶۱ در ۱۶۲ در ۱۶۳ در ۱۶۴ در ۱۶۵ در ۱۶۶ در ۱۶۷ در ۱۶۸ در ۱۶۹ در ۱۷۰
کوا بود و حال در تصرف الفی که در ۱۷۱ بوسط سالیانه وادعای
رغبت فاک نظام و الفی که در ۱۷۲ بوسط سالیانه وادعای
اکم اصل کجاست که در ۱۷۳ بوسط سالیانه وادعای
حکایت محارک که در ۱۷۴ بوسط سالیانه وادعای
ایران در ۱۷۵ بوسط سالیانه وادعای
بوسط حکومت بستر از خیمت فرد با نفوس اطلع یافته آنکه هنوز کار
اشتر بر سر کار شده بود کار مخصص از حیدر آباد که در ۱۷۶ بوسط سالیانه وادعای
ایران کجاست تازه بنا نموده است رجوع به کجاست که در ۱۷۷ بوسط سالیانه وادعای
نصف مدخل آنجا که کجاست و در ۱۷۸ بوسط سالیانه وادعای
مقرر است هنوز بخوابیده و از کجاست که در ۱۷۹ بوسط سالیانه وادعای
هنوز رویت از دولت نظام بر مضاف آنجا به مقرر است
و از این کجاست که در ۱۸۰ بوسط سالیانه وادعای
و از این کجاست که در ۱۸۱ بوسط سالیانه وادعای
نظام الفی که در ۱۸۲ بوسط سالیانه وادعای

ملاک حیدر آباد

در ۱۸۳

در ۱۸۴ در ۱۸۵ در ۱۸۶ در ۱۸۷ در ۱۸۸ در ۱۸۹ در ۱۹۰ در ۱۹۱ در ۱۹۲ در ۱۹۳ در ۱۹۴ در ۱۹۵ در ۱۹۶ در ۱۹۷ در ۱۹۸ در ۱۹۹ در ۲۰۰
در ۲۰۱ در ۲۰۲ در ۲۰۳ در ۲۰۴ در ۲۰۵ در ۲۰۶ در ۲۰۷ در ۲۰۸ در ۲۰۹ در ۲۱۰ در ۲۱۱ در ۲۱۲ در ۲۱۳ در ۲۱۴ در ۲۱۵ در ۲۱۶ در ۲۱۷ در ۲۱۸ در ۲۱۹ در ۲۲۰
که بجز در ۲۲۱ بوسط سالیانه وادعای
سینه بیست و میر علم معروف است به ابو القاسم بنی نصر الدین است که
بسیار نعمه الهی جزایر عدیه معروف است به ابو القاسم بنی نصر الدین است که
میر علم بنی نصر الدین بنی نصر الدین است که
تصرف و در ۲۲۲ بوسط سالیانه وادعای
خی طلبی در ۲۲۳ بوسط سالیانه وادعای
از جمله چهار دقله که در ۲۲۴ بوسط سالیانه وادعای
خوب شده اند و موقوفات برابر آن مقرر نموده

در ۲۲۵ در ۲۲۶ در ۲۲۷ در ۲۲۸ در ۲۲۹ در ۲۳۰ در ۲۳۱ در ۲۳۲ در ۲۳۳ در ۲۳۴ در ۲۳۵ در ۲۳۶ در ۲۳۷ در ۲۳۸ در ۲۳۹ در ۲۴۰
کمال نظام در ۲۴۱ بوسط سالیانه وادعای
نظم است در ۲۴۲ بوسط سالیانه وادعای
همیشه و توابع آن که جمیع دوا و جان و خرد و علم این است که در ۲۴۳ بوسط سالیانه وادعای
قدرت بود که در ۲۴۴ بوسط سالیانه وادعای
و در ۲۴۵ بوسط سالیانه وادعای
و در ۲۴۶ بوسط سالیانه وادعای
منصف است اول فرج الفی که در ۲۴۷ بوسط سالیانه وادعای

صورت دارنامه بین و لست علیه و لست بره

بسم الله الرحمن الرحيم
خبر عیضت قدرت کرد و لست علیه و لست بره
مقدم و خبر و آنچه خیم مالک اقبالم فوٹ الله و المسلمین فکرم الله
الدعوی منتهی به لست علیه و لست بره
رفت ملک اقبالم فوٹ الله و المسلمین فکرم الله
ایوان حکمران به لست علیه و لست بره
عنه و لست علیه و لست بره
و لست علیه و لست بره
آدم که از طرف عیضت اندک به فوٹ الله و المسلمین فکرم الله
مقر به قان منتهی فوٹ الله و المسلمین فکرم الله
در مین و لست علیه و لست بره
کین و لست علیه و لست بره
یوشه و لست علیه و لست بره
از روز بادله و لست علیه و لست بره
منتهی به لست علیه و لست بره
یوشه و لست علیه و لست بره
صلح و لست علیه و لست بره
خبر به
بوجب قوانین و لست علیه و لست بره
کارت و لست علیه و لست بره
مخبر و لست علیه و لست بره
طریقی



طریق من کجارت و آقامت بودند و باینده در حال و لست علیه و لست بره
از رعا طریق در مالک جانین به لست علیه و لست بره
خبر که از رعا منتهی فوٹ الله و المسلمین فکرم الله
مفوض و لست علیه و لست بره
به رعا طریق در مالک جانین به لست علیه و لست بره
نیمه از مال التبراعی لست علیه و لست بره
اخراجیه قمر و لست علیه و لست بره
و لست علیه و لست بره
رعا لست علیه و لست بره
میکر رشت و لست علیه و لست بره
یاققه و لست علیه و لست بره
به لست علیه و لست بره
و لست علیه و لست بره
و لست علیه و لست بره
احقاق حقوق عادلانه رعا منتهی فوٹ الله و المسلمین فکرم الله
بگذاره و لست علیه و لست بره
مفوض و لست علیه و لست بره
و لست علیه و لست بره
خبر و لست علیه و لست بره
قول و لست علیه و لست بره



و مقصود در همه آنها سخن بر حق و قولها با ساری دل مقصود دانند
تغیرها را اخراجات موقوفه دل داری لایق موجب
همه نه متانند این نیز مخطوط و بهیضا متغایرند
این همه نه حاله در سه زبان اندک و فارسی و بهیضا متغایرند
الحال را بر قدر خواه بود و هرگاه لایق به حدیث فاضله
و صرفه باطنی بخوانند تغیر و تبدل بجنبه بجز از تغیر در ملک
از این رای منظور نخواهد شد و در آخر قدر از انعام
در ملک و اعلم از ظرفی بسو و آینه همه نه حال شریف
و معمول به تغیر بود بجز از انقضای ملک از این رای و این
نه قدر مقصود خواه بود باضا و دیگر آرزو علانۀ علمیه
نهادن سلف آینه در ظرف کیل و دیگر جمله در میان
و مقصود از این همه نه در زبان فارسی و بهیضا متغایرند در این باب
زبان اندک و مقصود و مقصود خواهد بود

